

Hälso- och sjukvårdsnämnden 2023-03-22

Protokollsanteckning

Vänsterpartiet lämnar en protokollsanteckning rörande ärende 9, HSF220513.

Inom programmet Nära vård har många viktiga verksamheter och arbetssätt etablerats, vilket är mycket glädjande. Men vi saknar vårdcentralernas delaktighet i det arbetet, och undrar vilka steg regionen avser att ta för att främja omställningen till en ännu närmare vård på vårdcentralsnivå. Det borde i så fall även avspeglats i primärvårdens kostnadsandel av totalen. Gruppbehandlingar, fler digitala behandlingar och fast läkarkontakt nämns som några insatser, men huvuddelen handlar om sjukhusens processer.

Nästan 6 000 unga är inskrivna hos BUP, och frågan är om alla dessa verkligen hör hemma där, eller om det visar på brister i organisationen. För att korta köerna har regionen köpt utredningar, men de som gör utredningarna har inte ansvaret för uppföljning och behandling. Det är inte optimalt, och vi ser stora behov av förstärkningar inom nära vård när det gäller barns psykiska mående.

Enligt Hälso- och sjukvårdsbarometern var det något fler som hade förtroende för vårdcentraler och sjukhus 2022 än det var före pandemin. Men borde det inte vara ännu högre förtroende för vården generellt? Att endast sex av tio västmanlänningar har förtroende för sin vårdcentral är inget toppbetyg. Det är inte heller lysande att endast 43 procent av de patienter som utreds och får en cancerdiagnos, gör det inom angivna ledtider. Själva poängen med standardiserade vårdförlopp är att vården ska vara likvärdig och ges i rätt tid.

Efter ett slitigt arbete under pandemin är det positivt att personalen har arbetat mindre under föregående år. Det handlar både om semestrar och ledighet för utbildning. Andra guldkorn är att besöken hos de digitala externa vårdgivarna har minskat och att regionen ligger i fas med screeningen. Inte minst vittnar kvalitetsboksutslaget om en hälso- och sjukvård att vara stolta över.

Stora delar av årsredovisningen handlar om en vård som vi själva har ansvaret för, men som andra utför på uppdrag av regionen? Många insatser som har gjorts för att stärka tillgängligheten är kopplade till inhyrd personal eller köpt vård. För patienternas del är det förvisso nödvändigt, men vi i Vänsterpartiet frågar oss vad slagsidan mot extern vård gör med vår offentliga sjukvård i allmänhet och med Region Västmanlands vård i synnerhet.

Hälso- och sjukvårdsförvaltningens underskott kan härledas till höga sjuktal, personalbrist och svårigheter att rekrytera och behålla personal. Vänsterpartiet vill satsa långsiktigt i den andra änden i stället för att betala ut stora summor till hyrpersonal, som ändå inte gynnar vår framtida bemanningssituation. Kostnaderna för inhyrd personal har ökat med 42 procent eller cirka 100 miljoner kronor sedan 2021. Främst handlar det om hyrsjuksköterskor, men även andra legitimationsyrken saknas.

De åtgärder som föreslås för att förvaltningen ska nå en långsiktigt hållbar ekonomi är steg i rätt riktning, men vi tror inte att hälso- och sjukvården kommer att få en ekonomi i balans enbart med hjälp av dessa. Inte ens en större skattehöjning kan rädda ekonomin, utan det kommer att krävas ökade generella statsbidrag och en rimlig kostnadsutveckling för att regionen ska kunna fortsätta att bedriva en god vård på sikt.

Heidi-Maria Wallinder (V)